

derved er afstedkommet, hvilken Straf ikke blot den er ifalden, som selv har foretaget den paagældende Handling eller overtraadt det givne Paalæg eller Forbud, men ogsaa den Husbond eller Husfader, hvem saadant paa Grund af grov Uagtsomhed eller uforsvarlig Forsømmelse i Henseende til det ham paahvilende Tilsyn med hans Medhjælpere, Børn eller andre undergivne kan tilskrives.

Stk. 2. Opstaar deraf Skade, kommer de i den øvrige Lovgivning givne Forskrifter om Straf og Erstatningspligt i Anledning af Ildsvaade, som er foraarsaget af Uagtsomhed, til Anvendelse.

§ 23.

Stk. 1. I Tidsrummet fra 1ste Juli til 15de September maa der i Heder ingen Sinde afbrændes paa Roden staaende Lyng; ej heller maa i samme Tidsrum afbrændes Hedetørv eller Mosetørv, Hede- og Mosejord, medmindre det, som skal afbrændes, er afsondret fra den tilgrænsende Hede derved, at et Bælte af mindst 20 m's Bredde forud i samme Aar er afbrændt, afskrællet, eller, hvis Jordskorpen ikke er brændbar, ompløjet, samt i øvrigt under Iagttagelse af de nedenfor for saadan Afbrænding foreskrevne Forsigtighedsregler.

Stk. 2. Vil nogen til anden Aarstid i sin Hede afbrænde den paa Roden staaende Lyng, da skal saadan Afbrænding stedse foregaa under Brandfogdens Tilsyn og efter dennes Forskrifter samt efter et i det mindste 3 Dage forud givet Varsel saavel til Stedets Brandfoged som til de nærmest tilgrænsende Naboer. Hvor der ikke allerede findes betryggende kunstig eller naturlig Adskillelse, skal det Areal, hvorpaa Afbrændingen agtes foretagen, forud afsondres fra tilgrænsende Bygninger, Sæd, Hede eller Skov ved Afskrælling eller Ompløjning af et Bælte, hvis Bredde foreskrives af Brandfogden, som ogsaa bestemmer, hvor stort Vagthold der efter Arealets, Terrainets, Bevoksningens og Vejrligets Beskaffenhed er nødvendigt. Det paahviler i Reglen Afbrænderen selv at tilvejebringe det til Vagthold fornødne Mandskab; men er han i enkelte Tilfælde ude af Stand dertil, skal Naboerne, paa Tilsigelse af Brandfogden og efter ligelig Omgang, afgive de manglende Folk imod et Vederlag, der svarer til den almindelige Dagløn i Egnen og udredes af Afbrænderen, som derhos er pligtig forud at stille Sikkerhed for bemeldte Vederlag, naar Brandfogden forlanger saadant. Mandskabet bør være forsynet med de fornødne Redskaber, og et tilstrækkeligt Vagthold skal stedse være til Stede, indtil Ilden er aldeles udbrændt og slukket. Ilden maa ikke antændes, forinden Brandfogden dertil har givet Tilladelse; der skal altid begyndes i Læsidan, og Antændelsen maa slet ikke finde Sted under stærk Blæst. Brandfogden bør saa vidt muligt uafbrudt forblive til Stede og føre Kommandoen imod derfor hos Afbrænderen at erholde en Betaling af 5 Kr. for hver 6 Timer, Afbrændingen varer. Bliver Afbrændingen paa Grund af Vejrliget afbrudt, maa den ikke paabegyndes igen uden efter forud givet nyt Varsel til Brandfogden og Naboerne. Naar Afbrænderen nøje har fulgt Brandfogdens Forskrifter, er han i Ulykkestilfælde fri for Ansvar.

Stk. 3. Derimod skal den, som i sin Hede kun vil afbrænde Hedetørv, Mosetørv eller Hede- og Mosejord, eller som uden for Heden vil foretage lignende Afbrænding i Moser, hvori flere er lodtagne, saafremt han ikke vil lade det udføre under Brandfogdens Tilsyn med de for staaende Lyngs Afbrænding foran fastsatte Forsigtighedsregler, selv være ansvarlig for, at derved iagttages tilbørlig Forsigtighed, at navnlig Afbrændingen paabegyndes i Læsidan, at den ikke foretages eller fortsættes i stærk Blæst, og at Pladsen, hvorpaa den skal foregaa, er omgivet af et i Forvejen afskrællet, tilstrækkeligt bredt Bælte. Dog skal Afbrænderen ogsaa i ethvert af de her nævnte Tilfælde mindst 2 Dage forud give sine nærmeste Naboer og Brandfogden Underretning om den paatænkte Afbrænding, ligesom han tillige er pligtig til uvægerlig at efterkomme de yderligere Forholds-